

Nr 52.

Ankom till riksdagens kansli den 19 juni 1936 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets memorial, med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut rörande utskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts propositioner med förslag till förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, m. m. ävensom i ämnet väckta motioner.

I betänkande nr 46, i anledning av Kungl. Maj:ts propositioner nr 232 och 269 med förslag till förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt m. m. ävensom i ämnet väckta motioner, hemställde bevillningsutskottet bland annat,

1:o) att riksdagen måtte,

med bifall till i motionerna I: 417 samt II: 746, 747, 748 och 749 därom framställda yrkanden,

avslå propositionerna nr 232 och 269 ävensom motionerna II: 750 och 751, i vad propositionerna och sistnämnda två motioner avsåge förslag till förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, förordning om särskild skatt å förmögenhet, förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 (nr 374) om kommunal progressivskatt och förordning angående upphävande av förordningen den 28 september 1928 (nr 375) om utjämningskatt;

2:o) att riksdagen måtte, med förklarande att propositionerna nr 232 och 269, i vad de avsåge förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379), icke kunnat oförändrade av riksdagen bifallas, antaga ett här nedan i utskottets hemställan under punkten B) infört förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379);

3:o) att riksdagen i skrivelse hos Kungl. Maj:t måtte hemställa, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa förnyad utredning angående den statliga beskattningen av inkomst och förmögenhet, varvid borde övervägas, vad utskottet i betänkandet anfört, samt snarast möjligt förelägga riksdagen de förslag, vartill utredningen kunde föranleda;

4:o) att motionerna I: 199, 253, 417 och 439 samt II: 192, 441, 548, 746, 747, 748, 749, 750 och 751 måtte, i den mån de icke kunde anses besvarade genom vad utskottet i punkterna 1)—3) hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

I en vid betänkandet fogad av herr Bärge i Katrineholm m. fl. avgiven reservation hade yrkande framställts

1) att riksdagen måtte, i anledning av propositionerna nr 232 och 269 samt motionen I: 439,

a) antaga Kungl. Maj:ts genom proposition nr 269 framlagda förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, dock med viss ändring i 18 § 2 mom.;

b) antaga Kungl. Maj:ts genom proposition nr 269 framlagda förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet;

c) antaga ett vid reservationen fogat förslag till förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 (nr 374) om kommunal progressivskatt;

d) antaga Kungl. Maj:ts genom proposition nr 232 framlagda förslag till förordning om upphävande av förordningen den 28 september 1928 (nr 375) om utjämningskatt;

2) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 269 i vad den avsåge förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379) icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas, i anledning av motionen I: 439, antaga samma förslag med vissa ändringar;

3) att riksdagen i skrivelse hos Kungl. Maj:t måtte hemställa, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa förnyad utredning angående de juridiska personernas beskattning, varvid borde övervägas vad av reservanterna anförts, samt snarast möjligt förelägga riksdagen de förslag, vartill utredningen kunde förleda; samt

4) att motionerna I: 199, 253 och 417 samt II: 192, 441, 548, 746, 747, 748, 749, 750 och 751 måtte, i den mån de icke kunde anses besvarade genom vad i punkterna 1), 2) och 3) hemställts, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Därjämte hade herrar Olsson i Närlinge och Löfvander anført reservation mot vissa delar av utskottets motivering.

Enligt vad utskottet tillhandakomna protokollsutdrag utvisa, hava kamrarna vid behandlingen av utskottets förenämnda betänkande stannat i skiljaktiga beslut, i det att första kammaren bifallit vad utskottet i punkterna 1), 2), 3) och 4) hemställt, vad beträffar punkten 3) med de ändringar i motiveringen, som förordats i den av herrar Olsson i Närlinge och Löfvander vid betänkandet avgivna reservationen, medan andra kammaren bifallit de förslag, som innefattas i den utav herr Bärge i Katrineholm m. fl. avgivna reservationen.

Av det ovan anförda framgår sålunda, att första kammaren, med visst undantag beträffande förslaget till ändringar i taxeringsförordningen, avslagit de av Kungl. Maj:t framlagda förslagen, medan åter andra kammaren antagit berörda förslag med vissa ändringar.

A.

Då de olika meningar, i vilka kamrarna stannat beträffande punkten 1) av utskottets hemställan, icke kunna sammanjämkas, och då förevarande förslag till omläggning av den direkta statsbeskattningen m. m. ej hava avseende å tiden intill utgången av det statsregleringsår, för vilket denna riksdag har att fastställa bevillningen, och förty icke kunna bliva föremål för gemensam omröstning, har frågan, enligt utskottets mening, för denna riksdag förfallit, vilket utskottet härmed får för riksdagen

anmäla.

B.

Beträffande punkten 2) av utskottets hemställan innefattas det förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379), vilket första kammaren för sin del antagit, jämväl i det av andra kammaren i förevarande ämne antagna förslaget. Då kamrarnas meningar sålunda i detta hänseende sammanfalla, men desamma i övrigt befunnits icke kunna sammanjämkas, får utskottet hemställa,

att andra kammaren måtte, med frånträdande av sitt beslut rörande punkten 2) av utskottets hemställan, biträda första kammarens beslut och sålunda antaga följande

Förslag

till

**förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen
den 28 september 1928 (nr 379).**

Härigenom förordnas, att 120 § taxeringsförordningen den 28 september 1928 skall upphöra att gälla ävensom att 1 §, 86 § och 95 § nämnda förordning¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

1 §.

Taxering till — — — nedan angives.

86 §.

För varje — — — utjämningskatt denna skatts grundbelopp;
dels ock, till ledning för påföring av pensionsavgift enligt lagen om folkpensionering, för envar, som vid taxeringsårets början uppnått sjuutton men ej sextiofem års ålder, beräknat taxerat belopp enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, därest detsamma icke införts på grund av föreskriften här ovan.

Närmare föreskrifter — — — och ledamöter.

¹ Senaste lydelsen av 86 §, se SFS 1934:292.

95 §.

Prövningsnämnd beslutar — — — i övrigt.

Särskild prövningsnämnd har att, sedan den ordinarie prövningsnämnden avslutat sitt arbete för året och intill dess nästa ordinarie prövningsnämnd sammanträder, dels besluta över besvär, som anförts enligt 123 §, dels, såvitt angår redan verkställd taxering, pröva ansökningar om sådan befrielse från skattskyldighet, varom förmåles i 15 § 2 mom. och 55 § kommunal-skattelagen samt i 23 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhets-skatt, dels ock pröva besvär, som avses i 16 § andra stycket lagen om folkpensionering. Vad eljest — — — särskild prövningsnämnd.

Om rätt — — — och 129 §.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1937; dock att i fråga om mål och ärenden, som avse taxering, verkställd före år 1937, äldre bestämmelser fortfarande skola gälla.

C.

Med avseende å punkten 3) av utskottets hemställan skilja sig kamrarnas beslut såtillvida, att första kammaren beslutat hemställa om förnyad utredning angående den statliga beskattningen av inkomst och förmögenhet, medan andra kammaren beslutat sådan utredning angående de juridiska personernas beskattning, varförutom kamrarna stannat i olika beslut beträffande motiveringen.

Den inskränkning med avseende på utredningens omfattning, som innefattas i andra kammarens beslut, måste anses sammanhänga med samma kammarens beslut beträffande punkten 1) av utskottets hemställan, innefattande omläggning av statsbeskattningen för andra skattskyldiga än svenska aktiebolag. Utskottet, som haft att söka sammanjämka de olika meningar, i vilka kamrarna stannat, har i sådant hänseende ansett sig böra hemställa,

att riksdagen måtte, sedan båda kamrarna frånträtt sina tidigare fattade beslut, i skrivelse hos Kungl. Maj:t hemställa om förnyad utredning angående den statliga beskattningen av inkomst och förmögenhet.

Stockholm den 19 juni 1936.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg i Katrineholm, Björnsson, Hansén, Wahlmark, Hjalmarsson, friherre Lagerfelt, Månsson, Lithander, Lövgren i Boden, Olsson i Närlinge, Björklund, Nylander i Stockholm, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Anderson i Norrköping, Velander, Löfvander och Mårtensson.